

Krásné ženy nemají to snad

Bokomara

- C** **F** **G**
1. Jediná šance je utajit adresu,
C **F** **G**
utajit telefon, ke všem být chladná,
C **F** **G**
předstírat hluchotu, předstírat noblesu,
Ami **G**
je tisíc možností, a vlastně žádná,
F **C**
krása je dočasná, a přece zrádná,
F **C**
být středem vesmíru, docela na dně,
As **C**
můžou všech básníků, jen stránkou v notesu,
B **F** **C**
ne, krásné ženy nemají to snadné.
2. Nápadně žádoucí snáší se tramvají,
leží ji u nohou snad celičká Praha,
a oči mužů ji potají svlékají,
takže má pocit, že je stále nahá,
že tisíc nehtů ji na kůži sahá
úšklebky bolavé, úšklebky chladné,
a ústa úlisná stále ji šeptají:
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
3. A báby ve frontách na tučné kotlety,
hlavy si vykroutí: řeknu vám, paní,
jak se tu natřásá, já je znám, tyhlety,
ani "bú" neřekne, koukejte na ni,
nás - slušnejch ženskejch se ve frontě straní,
celý dny válí se, to se to mládne,
měl by bejt paragraf na tyhle kokety,
jo, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
4. Tak nějak zvyknou si, daň kráse zaplatí,
jenže čas řítí se, sešlápne pedál,
leccos jde zachránit alespoň prozatím,
make-up jim zpočátku zestárnout nedá,
pak čím dál častěji zrcadlo hledá,
ty nitky ve tvářích, a pleť si vadne,
strašné je pochopit, že se nic nevrátí,
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné,
snadné, snadné, snadné, to snad ne ...